

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/269/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816205478
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816205478.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej: V., zastúpená: AK-KRUPA s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 5.712,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13. decembra 2016, č. k. 9C/140/2016-91

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanej 100 % trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Len proti výroku o trovách konania podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil tak, že žalovanej prizná nárok na náhradu všetkých trov konania pred súdom prvej inštancie.

3. Zamietavý výrok napadnutého rozsudku odvolaním nebol napadnutý; v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 a ods. 3 C.s.p., a preto v nej nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

4. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie o trovách konania s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalovanej, s ktorým toto zákonné ustanovenie spája vznik nároku na plnú náhradu trov konania, zároveň však tiež poukázom na to, že žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

5. Žalovaná v odvolaní nesúhlasila s dôvodom, na podklade ktorého jej súd prvej inštancie i napriek výlučnému procesnému úspechu nepriznal nárok na náhradu trov konania a namietala, že spočíva na nesprávnom skutkovom východisku, že si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a spočíva tiež na nesprávnom právnom posúdení otázky vôbec potrebnosti uplatnenia nároku na náhradu trov konania pre jeho priznanie súdom. V rovine skutkovej žalovaná upriamila pozornosť na to, že nárok na náhradu trov konania si výslovne uplatnila v odpore proti platobnému rozkazu. Čo do spôsobu právneho posúdenia veci žalovaná argumentovala, že pre priznanie nároku na náhradu trov konania nie je jeho uplatnenie v konaní vôbec potrebné. Na podporu svojej argumentácie žalovaná poukázala na závery NS SR, formulované v jeho rozhodnutí sp. zn. 1Cz35/1979, v zmysle ktorých ak sa účastník nezriekne nároku

na náhradu trov konania, súd je povinný o trovách rozhodovať i keď nárok na ich náhradu nie je výslovne uplatnený. Žalovaná týmito výhradami k skutkovému základu, a tiež k spôsobu právneho posúdenia skutočností, majúcich význam pre rozhodnutie o trovách konania, uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. Žalovaná svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nastolila predmetom odvolacieho prieskumu správnosť rozhodnutia o trovách konania súdom prvej inštancie z hľadiska spôsobu právneho posúdenia otázky ne/potrebnosti uplatnenia nároku na náhradu trov konania stranou pre jeho priznanie súdom. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

9. Súd prvej inštancie v rozhodnutí o trovách konania vyšiel z úvahy, že bez uplatnenia nároku na náhradu trov konania ho strane nemožno priznať. Túto svoju úvahu súd prvej inštancie bližšie nerozvedol, predovšetkým však nevysvetlil v akej právnej norme má tento jeho názor oporu.

10. Pokiaľ by súd prvej inštancie venoval otázke právneho posúdenia veci náležitú pozornosť, nevyhnutne by musel dospieť k záveru o potrebe aplikovať na rozhodnutie o nároku o trovách konania tiež ust. § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Interpretáciou tohto zákonného ustanovenia by potom vyvodil, že právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona a nemožno ho strane uprieť len preto, že si ho neuplatnila (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540 s, str. 960).

11. Ani táto, žalovanou dôvodne vytknutá nesprávnosť pri právnom posudzovaní nároku na náhradu trov konania, v konečnom dôsledku nemusela viesť k nesprávnemu rozhodnutiu o trovách konania, pokiaľ by bol súd prvej inštancie dôsledný pri zisťovaní, či si žalovaná v konaní nárok na náhradu trov konania skutočne uplatnila. Z obsahu spisu totiž podľa zistenia odvolacieho súdu vyplýva, a i v tom treba dať odvolateľke za pravdu, že žalobkyňa vo svojom odpore proti platobnému rozkazu navrhla, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania a teda sa priznania nároku na náhradu trov konania výslovne dovolala.

12. Podľa ust. § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Vo všeobecnosti úspech v konaní podľa citovaného zákonného ustanovenia je treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Plný úspech na strane žalovaného je stav, pri ktorom súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Nie je povinnosťou všeobecných súdov pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnuť na dôvod zamietnutia žaloby vo veci samej. Z pohľadu náhrady trov konania je podstatné, či bol účastník konania neúspešný, resp. v akom rozsahu bol neúspešný (por. uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 599/2014 z 30. septembra 2014).

Povinnosť priznať náhradu účelne vynaložených trov konania v plnom rozsahu úspešnej sporovej strane platí za predpokladu, že súd nevyužije možnosť rozhodnúť v súlade s ustanovením § 257 C.s.p.

14. Citované zákonné ustanovenie a všetky doposiaľ prezentované úvahy podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade jednoznačne odôvodňujú nevyhnutnosť priznania nároku na plnú náhradu trov konania žalovanej, keďže tá bola v konaní celkom procesne úspešná a žalobca netvrdil a ani odvolací súd nezistil zo súdneho spisu skutočnosť, odôvodňujúcu pri rozhodnutí o trovách konania s použitím ust. § 257 C.s.p. odchyliť sa od zásady zodpovednosti za výsledok konania.

15. Nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené, nesprávnosť napadnutého rozhodnutia spočívala vo svojej podstate na právnej vade a odvolací súd mal pre rozhodnutie dostatočný skutkový podklad, pristúpil v súlade s ust. § 388 C.s.p. k zmene vecne nesprávneho rozhodnutia o trovách konania pred súdom prvej inštancie spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

16. V odvolacom konaní procesne plne úspešnej žalovanej zároveň odvolací súd s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznal proti žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.